

[Tyroll]

efter at normeringskompetencen var overgået til kommunerne. Disse blev da stillet over for valget mellem at miste kompetencen igen eller at indgå på en aftale. Resultatet forekommer ret ens, bortset fra at Kommunernes Landsforening fik mulighed for at styrke sin position ved at gå ind som aftalepart på kommunernes vegne.

At der kan opstå problemer med denne aftalestyring, f. eks. når alternative lister og mindre partier ikke vil acceptere rammerne, kom til udtryk, da en kommune ikke overholdt den frivillige aftale og bedrev selytægt efter at have fået afslag på dispensation. Sagen blev rejst i folketinget (folketingets forhandlinger 1974-75, sp. 1789) i et spørgsmål til den daværende indenrigsminister om, hvad han konkret ville foretage over for kommuner, der ikke overholdt den frivillige aftale. Ministeren måtte svare, at han ingen sanktionsmidler besad, og at han håbede, at det ikke ville blive nødvendigt at anmode folketinget om lovhjælp dertil.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Først må jeg stærkt beklage, at hr. Tyroll med sine spørgsmål, som jeg ikke her skal gentage, i sidste spørgetid og nu i dag samt den række af spørgsmål, han i øvrigt har bebudet at ville komme med i ugerne op til kommunevalget, gør folketinget til skueplads for en kommunal valgkamp. Det har hr. Tyroll selvfølgelig lov til, jeg finder bare ikke, det er rimeligt at bruge tiden på den måde.

I øvrigt har jeg i sidste uge over for hr. Kjærulff-Schmidt uddybet mine udtalelser om særlister ved kommunale valg. I mit udførlige svar pegede jeg bl. a. på, at kommunen er en helhed, og jeg fremhævede, at de folkevalgte derfor ikke bør være hæmmet af snævre interesser, men bør være i stand til at anlægge et helhedssynspunkt, der er til fordel for alle grupper i og alle dele af kommunen.

Jeg står helt uforstående over for hr. Tyrolls forsøg på at tillægge mig helt andre bevæggrunde for min udtalelse, og dog, helt uforstående er jeg ikke, for jeg forstår hensigten med dette spørgsmål og dets karakter.

Når der således spørges, om jeg kan bekræfte, at min afstandtagen fra særlister skyldes frygt for, at disse lister ikke vil overholde statens indskrænkning i kommunernes selvforvaltning og nærdemokratiske muligheder,

så tror jeg egentlig ikke, at hr. Tyroll venter noget svar. Jeg har tidligere i forbindelse med debatten om min redegørelse om kommunalt nærdemokrati sagt, at hr. Tyroll og jeg er så fundamentalt uenige på faktisk alle områder, at det for mig at se næsten er nyttest at gå ind i en argumentation.

Da vi talte om nærdemokratiet, tog hr. Tyroll sit udgangspunkt i Chile, mens udgangspunktet for dagens spørgsmål er det kapitalistiske systems kriseudviklinger. Hr. Tyroll vil åbenbart stadig væk ikke se på realiteter. Dog vil jeg for en sikkerheds skyld gerne svare helt klart på det stillede spørgsmål, og svaret er: jeg kan ikke bekræfte hr. Tyrolls insinuationer, men alene den besvarelse, jeg som nævnt allerede har givet hr. Kjærulff-Schmidt.

Tyroll (VS):

Nu må jeg lige sige til indenrigsministeren, at når jeg tog udgangspunkt i Chile, var det for at belyse nogle nærdemokratiske funktioner, der har været dér, efter at man har gjort op med det tidligere system, og det var for at belyse, hvad der ligesom lå af holdninger hos VS.

Dernæst vil jeg godt sige, at i den nærdemokratiske debat, vi havde, gav indenrigsministeren udtryk for, at med den udlægning af opgaverne til kommunerne, der var foretaget via kommunalreformen, kunne man faktisk sige, at der var indført et demokrati, at man i højere grad havde mulighed for selv at forvalte. Men det er ikke sagen, for det, der samtidig er sket, er jo, at man ved forskellige forordninger fra statsmagts side, investeringsrammer, statslige besparelseskraav og statslige sparevejledninger, som vi har set det på pædagogområdet, har grebet ind og indgået aftaler med Kommunernes Landsforening.

Derfor mener jeg nok, der kunne være anledning til, at ministeren her kom med nogle kommentarer om, hvad han mener om sådan en udvikling i forhold til de nærdemokratiske funktioner, for der er altså tale om, at Kommunernes Landsforening efterhånden får tillagt øget kompetence og efterhånden kommer til at repræsentere de enkelte kommuners interesser i forhold til statsmagten. Det er denne udvikling, jeg godt kunne tænke mig nogle kommentarer omkring, fordi